

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **V. B.**, narozený dne -
t. č. na adrese -

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 8. 6. 2017, č. j.: OAM-1066/ZA-ZA11-ZA16-2016

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 6. 2017, č. j.: OAM-1066/ZA-ZA11-ZA16-2016, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Krajského soudu v Praze, která byla následně postoupena zdejšímu soudu, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2017, č. j.: OAM-1066/ZA-ZA11-ZA16-2016, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobce v žalobě namítal, že nechce bojovat ve válce, obává se trestního postihu za nenastoupení vojenské služby, azylově relevantní může být odmítnutí účasti ve vojenských operacích porušujících mezinárodní právo, takové jsou vedeny na Ukrajině. V jeho zemi původu probíhá mobilizace, a to i násilně. V zemi dochází k zadržování lidí kvůli podezření z kolaborace, mučení a jiným formám špatného zacházení; některým odepřeli lékařskou péči. Skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, z důvodu svědomí a obavy o život nemůže nastoupit do armády, tyto obavy se váží k aktuální situaci a měly být meritorně posouzeny.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí i předcházející postup jsou v souladu se zákonem, byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, žalovaný se zabýval všemi žalobcem sdělenými skutečnostmi a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, jež bez jeho zavinění nemohla být zkoumána v předchozím řízení. Finanční potíže nejsou ve vztahu k mezinárodní ochraně relevantní. Na Ukrajině nedošlo k zásadní změně situace. Obavu z nucení páchat válečné zločiny uvádí žalobce poprvé až v žalobě. Nové meritorní projednání nebylo namístě; žalobce neunesl břemeno tvrzení. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ukrajiny, poskytl dne 21. 12. 2016 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním křesťan a nikdy nebyl členem politické strany či organizace; je svobodný a bezdětný; ve vlasti naposledy bydlel v P. v Zakarpatské oblasti. Do ČR naposledy přicestoval v červenci 2012 autobusem přes Slovensko na základě českého víza; na území ČR střídavě pobýval od roku 1994. O mezinárodní ochranu žádal již v roce 2015, ale nebyla mu udělena. Jeho zdravotní stav je normální, v minulosti měl vykloubené rameno, kvůli tomu mu brní ruce, nemá žádné omezení, jen s sebou nosí léky na vysoký krevní tlak, jež bere každé ráno; kvůli vysokému krevnímu tlaku musí chodit na pravidelné kontroly. O mezinárodní ochranu žádá, protože na Ukrajině je stále válka, chodí mu povolání do armády, v souvislosti s předvoláváním do armády za ním chodí policisté, též se dostal do finančních potíží, nemohl pracovat, půjčoval si a nevrátil peníze. Peníze si půjčil od známých Ukrajinců zde v ČR, finance si půjčil na jaře roku 2016; v ČR se nechá zaměstnat, vydělá peníze a vrátí je.
8. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že v předchozí žádosti podané dne 8. 2. 2016 uváděl žalobce obavu z války a služby v armádě, třikrát mu došlo předvolání, nechce jít do války.
9. Dne 7. 6. 2017 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. S podklady se seznámil. Nechtěl se k podkladům vyjádřit, navrhnout jejich doplnění, uvést nějaké další skutečnosti či informace ani se vyjádřit ke zdrojům informací a způsobu jejich využití. Pouze sdělil, že je zde tři roky bez výjezdu z ČR.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

10. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
11. Nejprve je nutno uvést, že podle § 10a písm. e) azylového zákona „*žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“ Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4Azs 151/2005 – 86: „*Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nerealná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.*“ NSS dovedl, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
13. Žalobce svou azylovou žádost odůvodňoval pouze válkou, obavou z povolání do armády a finančními potížemi.
14. Co se týká obav z povolání do armády a války na Ukrajině, zabýval se žalovaný těmito důvody dostatečně již v rozhodnutí o žalobcově první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8.4.2015, č. j.: OAM-17/ZA-ZA05-ZA05-2015, nejedná se tak o nové důvody a zastavení řízení o opakované žádosti bylo v tomto ohledu zákonné.
15. Pokud jde o finanční potíže, nejedná se o důvody relevantní ve vztahu k mezinárodní ochraně. Jak sám žalobce uvedl, dluží peníze Ukrajincům, kteří pobývají v ČR, není tak zřejmé, proč by se obával návratu do vlasti. Žalobce následně vysvětluje potřebu zůstat v ČR nutností vydělat si zde na splacení dluhu; takový důvod je čistě ekonomický a nesubsumovatelný pod některý z důvodů uvedený v zákoně o azylu.
16. Nic dalšího žalobce v azylovém řízení netvrdil, zadržování lidí kvůli podezření z kolaborace, používání mučení a jiných forem špatného zacházení, jakož i akcent na obavu z nutnosti porušovat mezinárodní právo během vojenské služby a na strach z trestu za její odepření uvádí poprvé až v žalobě. Totéž platí o odpírání lékařské péče a násilné mobilizaci. Žalobce v žalobě nesdělil, proč uvedené obavy v azylovém řízení ani nezmínil. Soud tyto žalobcovy námitky považuje za účelové, minimálně však žalobce v azylovém řízení neunesl břemeno tvrzení, jež jej tíží, což nemůže jít k újmě žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

17. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí explicitně nezabýval změnou situace v zemi původu, avšak konstatoval, že jediný nový důvod, tj. finanční dluh, se změny poměrů v žalobcově vlasti netýká a jako podklady v napadeném rozhodnutí uvedl i aktuální zprávy o zemi původu. Žalovaný se nebyl povinen v napadeném rozhodnutí explicitně vypořádat se změnou situace v zemi původu, jelikož žalobce v azylovém řízení žádné změny ve své vlasti netvrdil. Nicméně z aktuálních podkladů obsažených ve správním spisu, s nimiž se žalobce dne 7. 6. 2017 seznámil a neuplatnil vůči nim žádné výhrady, vyplývá, že na Ukrajině k žádným změnám, jež by měly relevanci ve vztahu k udělení mezinárodní ochrany, v poslední době nedošlo. Z dokumentů obsažených ve správním spisu, jež pojednávají o ukrajinských poměrech, může soud vyzdvihnout Informaci Odboru azylové a migrační politiky ze dne 24. 11. 2016 a Zprávu Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze dne 9. 12. 2016.
18. Skutkový stav byl v napadeném rozhodnutí náležitě zjištěn, požadavky na rozsáhlé šetření z úřední povinnosti implicitně obsažené v žalobních bodech nelze na žalovaného klást. Žalovaný se především zabýval žalobcovými tvrzeními, pokud žalobce některé své důvody v azylovém řízení nezmínil, jde to pouze k jeho tíži.
19. Závěr žalovaného o neuvedení žádné nové skutečnosti, kterou žalobce nemohl uvést dříve a jež by byla relevantní ve vztahu k důvodům pro udělení mezinárodní ochrany, je správný a dostatečně odůvodněný.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 1. října 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.